

XV. ÉVF. 1914. 12. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephanum nyomda r. t.

DORMIAM ET REQUIESCAM

ET ABUNDANTIA PACIS

ETTURTUR NIDUM ALTARIA

IT DEUM ADORAVIT

SPRITUS CONTRIBULATUS

PARCE POPULO TUO.

KIMUTATÁS.

(Folytatás.)

Kiss Aladárné másodelnöknő által: Zubriczky Anna 2 K, Nényey Lászlóné 2 K, özv. Ormos Jánosné 4 K, Käth Gizella 4 K, Pugat Julia 4 K, Heinrich Alajosné 10 K, Hegyessy Lászlóné 10 K, Kautz Gusztávné 10 K, Csiszár Jánosné 10 K, Madács Manoné 10 K, Luczenbacher Pálné 10 K, Adler Rácz Józsefné 15 K, Goszthony Mihályné 20 K, Neumayer Anna 4 K, Neumayer Matild 1 K, Horváth Jánosné 1 K, Strujsz Béláné 2 K, Varsó Mihályné 2 K, Kiss Aladárné 200 K, Kövér Kálmánné 10 K, összesen 331 K; György Lászlóné 2 K, Pingiczer Gyuláné 2 K, Nagysűrői rk. plébiánahivatal 5 K, Radics Róza 2 K, Fromm Anna 4 K, özv. Horváth Istvánné 1 K, Árolt Julianna 1 K, özv. Horváth Istvánné 1 K, Árolt Julianna 1 K, Keller Ferencné 1 K, Molnár Jánosné 2 K, Horváth Ilona 24 f., Szemes Jánosné 3 K, Lugos gk. egyházmegyéből 114,78 K, Czirák Gyula 40 f., özv. gróf Almássy Kálmánné 50 K, Domonkos Magdolna 24 f., Kárpis Róza 24 f., Pancsek Mari 2 K, özv. Takáts Imréné 1 K, Sárváry Irma 2 K, Hudetz Jánosné 4 K, Dér Józsefné 2 K.

1914. július hóban befolyt adományok. Danczinger Franciska 4 K, László Lázár 2 K, Varga Luiza 1 K, Tóth Julianna 3 K, Tóth Rozália 3 K, Patay Andrásné 3 K, Zsebedics Julia 40 f., Gombos Viktória 3 K, Schneider Veronika 8 K, Falvieser Gizella 2 K, Tornyai Lászlóné 2 K, Tornyai László 2 K, N. N. 2 K, Daum József 2 K, Göndöcs Katalin 8 K, özv. Seenger Béláné 10 K, ft. Trufaria Traján Zilah 10 K, özv. Miskó Józsefné terjesztőnő által: Kluger József 1 K, özv. Valentin Antalné 5 K, Valentin Juliska 1 K, Valentin Antal és neje 4 K, özv. Bäcker Terézia 4 K, Cuculinus Antal 1 K, Cuculinus Augusztá 1 K, Pösch Istvánné 1 K, Galauner Károly 2 K, Galauner Károlyné 2 K, Ott Antal 2 K, Ott Antalné 2 K, Gózsá Terézia 4 K, Róth Lajosné 4 K, özv. Nekpisz Józsefné 2 K, Scheidl Józsefné 4 K, özv. Gürsch Jánosné 2 K, Pintér Lajos 1 K, Pintér Luiza 1 K, Preiszler István és neje 4 K, Vogl Ferenc 2 K, Neumayer Erzsébet 1 K, Scheidling József és neje 3 K, ifj. Vágó Jánosné 2 K, özv. Fill Ferencné 2 K, Fill Ilona 1 K, Del Medico István 2 K, Del Medico Istvánné 2 K, Mayer Borbála 2 K, özv. Mambriny Jánosné 4 K, özv. Filip Károlyné 1 K, Batta Ilona 2 K, Roszival Paula 1 K, Muzslay Ferenc 5 K, Muzslay Ferencné 5 K, Nagy Károly és neje 2 K, Dénesi Ágota 1 K, Dalia Antal 2 K, Dalia Antalné 2 K, Nagy István és neje 5 K, Hauke Annie 1 K, Stovák Borbála 1 K, Nagy József 2 K, Burgmann Györgyné 1 K, özv. Pálházy Endréné 4 K, Házmán Kornélné 4 K, Verderber Lajosné 4 K, Poszlovszky Mária 2 K, özv. Weisz Károlyné 2 K, Széchényi Lajosné 2 K, Sinkovics Anna 1 K, Bieber Ilona 1 K, özv. Schreil Jánosné 4 K, Nekpisz János 2 K, Nekpisz Jánosné 2 K, özv. Szabó Mária 1 K, Crisztján A. 4 K, Crisztján Gizella 2 K, Bursch Miklósné 4 K, Vogl Imréné 2 K, Tadlanek Jánosné 2 K, Gursch Ferencné 4 K, Krاندl Mária 2 K, összesen 150 K; Vanya János Tardoskéd 2,40 K, Vanya Jánosné Tardoskéd 24 f., Vanya Teréz 1 K, Justitorisz Endréné Rimaszombat 3 K, Köpösdí hívek 16,60 K, Szombathely egyházmegyei tagok 59 K, Kálmán Ervin 1 K, Kálmán Emma 25 f., Mátyás Teréz 1 K, Sarvajer Pál 1 K, Tóth Samu Pinkafó 30 f., Dominek Sándor 1 K, Spisák János 4 K, Krizsán Mária 1 K, Szücs Julianna 2 K, Szabó Mária 2 K, Krausz Lászlóné 24 f. Liptószentmiklósi tagok 16,32 K, Szilveszter Lajosné 2 K, özv. Tóth Benoné 4 K, Burgmann Matild 2 K. (Folytatása következik.)

ÖRÖKIMÁDÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Dr. Babura László:* Betlehem. — *Blaskó Mária:* Aranymosás. — *Dr. T. I.:* Kazetta-oltárok a katonai kórházaknak. — *Jézusom, örömm.* Rovatvezető: *Dr. Szyllaba Emil.* Adventi ima békéért. — Ima a háborúban levő atyáért. — Ima háborúban levő testvérért és rokonért. — Mit kérjek a kis Jézuskától? — Feslő bimbók. — Kincsesvár. — Röptében a nagy világ körül. Egyesületi élet. — Irodalom. — Kijutatlás.

Betlehem.

1914 évvel ezelőtt néhány pásztor sietett Betlehembe, — most 400 millió hívő zárandokol oda lélekben imádni az isteni Kisdedet. Menjünk mi is velük. Lépünk be abba a vízmosta barlangba, melyben az édes Üdvözítő született és figyeljük meg áhitattal I. Máriát, II. Jézust.

I. Mária. Ki eszételhetné méltóan ama szent érzelmeket, melyek Mária tiszta szívét a karácsony éjjelén eltölték? Ki sorolhatná föl mindamaz erényeket, melyeket ő ott és akkor hősi fokban gyakorolt? Csak kettőt akarok kiemelni.

1. Mária imádtá az isteni Kisdedet. *Quem genuit, adoravit.* Erős hit kellett ehhez, mert bár angyali ének hangzik a jászol fölött, maga az alomszalmás jászol s az elhagyatott, gazdátlan istálló mégis semmi istenit nem mutat. Sőt maga a Kisdéd is csak olyannak látszik, mint minden újszülött: gyöngének, önmagával tehetetlennek, mindenben édes Anyjának szeretetére utalva. De Mária nem nézi ezt az emberi keretet, ő az isteni Kisdedet tekinti és imádja őt. Nem zavarja őt a mostoha, érdes környezet, amint viszont nem az angyalok éneke az, mely őt imádásra indítja. Mária azért imádja a jászolban fekvő Kisdedet, mert — hisz! Hiszi mindazt, amit Gábrriel főangyal neki mondott. S ez a hit azt mondja neki, hogy e kicsi kezekben összpontosulnak a világkormányzat összes szálai és ezek tartják az igazság mérlegét, amellyel az összes emberek meg fognak becsülni az utolsó ítéletben. Mária hiszi, hogy ez a síró Kisdéd menti meg az egész emberiséget az örök sírástól a kárhozatban; hogy ez az önmagával tehetetlen gyermek fogja legyőzni a legborzalmasabb ellent: az örök halált. Mint az a csodás csillag az istálló fölött, úgy világít az ő szép lelkében ez a hit: fényes, világos és világító lélek a karácsonyi éjben! Ez Mária lelke!

Kérjük Máriától mi is ilyen erős hitet a legméltóságosabb Oltáriszentséggel szemben. Mert amit itt látunk és tapintunk, csak közönséges kenyérnek és bornak látszik. De nem az, ha a hit szemével nézzük. Akkor a szerény külszinek alatt magát Jézust látjuk szent istenséggel és emberséggel, egészen, osztatlanul, lényegesen és valóságosan. Ezzel a szent hittel boruljunk le mindenkor az Eucharisztia előtt. Ezt a hitet kérjük, valahányszor a szentolvasó III. tizedét imádkozzuk. A *tonkini* huszonöt vértanú is az olvasót imádkozva ment a vérpadra. Egyre gyöngébb lett e közös ima, mert egyre kevesebben mondták és csak akkor szűnt meg végkép, mikor az utolsónak lelke is fölrepült oda, ahol színről-színre látta mindazt, amit itt a földön alázatos, erős hittel hitt.

2. *Mária följánlja magát egészen Jézus szolgálatára.* Hallom följánló imáját... Te egészen adod magad nekünk, nem sok, ha én is egészen neked szentelem magam, Megváltóm! Neked adom elmémet: te leszel egyedüli gondolatom! Neked szememet: csak téged akarok nézni, csak számodra lesznek nyitva, a világnak örökre elzárva! Neked fületem: csak reád akarok hallgatni! Neked nyelvemet: csak rólad akarok beszélni és csak veled társalogni! Ime, tied a kezeim is: neked akarok szolgálni, neked dolgozni! Tied, Megváltóm! a szívem is minden érzelmével. Vonulj be, foglald el mindenkorra!... Így beszélgetett Mária az ő isteni Kisdédével és élete mutatja, hogy szava nem volt pusztá ígért. Igérni én is ígértem már sokat. De mily kevés valóság lett a sok-sok ígértből? Szemem és képzeletem hányszor járt tilos helyen? Nyelvem hányszor beszélt hozzám nem illő beszédek? S a szívemben hányszor adtam lakást legádázabb ellenségemnek? Az isteni Kisdéd tud róla, mert minden súlyos bűnnel kiutasítottam őt lelkemből! A jászolnál, melyben új élet kezdődött, kezdjünk végre mi is új életet élni. Ne sokat ígérjünk, hanem sokat tegyünk Jézus szolgálatára. Mit még ma?

II. *Jézus.* Végtelen szeretete már a jászolban főleg két dologban nyilatkozik meg megható módon. 1. Jézus a legnagyobb *szegénységben* született. Ővé az egész mindenség s lám, nem fényes palotát, nem függő kerteket, hanem ezt a gazdátlan istállót foglalta le magának. És nem hatalmas uralkodónőt választott magának anyául, hanem Máriát, az elszegényedett királyleányt, aki szegénységében csak hiányos pólyát nyujthattott neki. S ehhez a szegénységhez, melyet már a jászolban jegyzett el magának a világ Megváltója, mindvégig hű maradt. Szegény ő Názáretben, szegény nyilvános működése alatt, szegény halálában is. Sőt szegény most is — a mi oltárainkon. Sokhelyütt még a legszükségesebb fölszerelés is hiányos. Mily fenséges célja, rendeltetése van valóban az Oltáregyesületnek! Az Úr Jézus földi szegénységén könyörülő lelkek társasága, akik áldozatos szeretettel és munkás kézzel pótolják a hiányo-

kat fölszerelésben, ruhában, hogy templomaink méltó lakóhelyei legyenek a köztünk lakozó Istennek. Legyünk hát buzgó tagjai és lelkes apostolai az Oltáregyesületnek! Mást is tanulhatunk a betlehem-i Kisdéd szegénységéből. Kétezer év óta hirdeti a szegénységet, az igénytelenséget és mi oly kevéssé értjük még most is ezt a krisztusi tant! Mi szeretjük a pompát, a fényt, a jólétet. Nekünk nagy igényeink vannak lakásban, ruházatban, ételmezésben, szórakozásban. Nézzünk bele a lelkünkbe: mit kell onnét kivetnünk, hogy méltó tanítványai legyünk a szegény Megváltónak?

2. Jézus a legnagyobb *elhagyatottságban* született. Sem Heródes, sem a zsidók főpapja, sem az írástudók, sem a nép nem hódol előtte. Éj van, nemcsak a természetben, hanem a lelkükben is és ők — alusznak. Pedig kezükben az Írás és szívük telve a Messiás várásával! És feléje sem néznek! De kérdem: nem ugyanígy bánnak-e most is a hálátlan emberek Jézussal a legméltóságosabb Oltáriszentségben? Ó, ne hagyjuk őt magára! Jézus áhitozik utánunk. Várva-várja a mi hódolatunkat, de el is várja! S legyünk meggyőződve: minél gyakrabban fordulunk meg a szentségház előtt, annál inkább születünk újjá ő általa, aki azért született, hogy minket újjászüljön. S ha lelkileg újjászületünk, egész teljében fogjuk élvezni a karácsony örömét!

Dr. Babura László.

Aranymosás.

(Folytatás.)

VIII. «Könnyek vizéből mosok aranyat...»

EMBER vagyok, aki fél a könnytől és fél a szenvedéstől. Ember vagyok, aki a könnyekben egy gyászvilágot lát és irtózva fordul el a Golgotától, ahonnan elborult napsugár sötétjéből néz ránk a kereszt.

És mégis...

Napsugár sütött rám, aminek fényében megcsillogtak a könnyek harmatcseppjei. Az a napsugár a tabernakulumból sütött és megvilágította, hogy aranyat rejt a könnyek vize.

Megláttam, hogy szép a szenvedés. A szenvedés egy új világot tár fel, amelynek istenközelség a neve. A szenvedésben átszellemül a lélek és a túlvilág szeráfszeretetének egy szikrája gyullad ki a szívben.

Ó, de szép az eucharisztikus lelkek szenvedése! Az ő arcuk a Golgotához fordul és Simon lesz mindegyik, aki a Messiással hordja a keresztet. Az ő tekintetük látóvá lesz és megpillantják a könnyekben rejtett sok-sok aranyat. És a szentek hevével, vágyával borulnak térdre. Mosni, mosni, kimosni azt az aranyat a könnyek keserű árából, sugarakat szöve belőle a monstranciának.

IX. «Beszélgessünk a fájdalomról...»

Azért beszélek könnyről, gyászról és fájdalomról, mert a könnyek, gyásznak és fájdalomnak napjait éljük:

A szél is mintha ágyúdörgést hozna, levelek hullásában haldoklók lelke száll hozzánk, a fodros felhő ott a horizonton talán messze Galiciának puskaporos fátyla...

És amíg dörgéstől, tűztől, vértől, halálhörgéstől elkábul a lelkünk, szívünk az áldoztató korláthoz vonz:

«Testvérek, engeszteljünk!»

Térdreborulunk és gyászolva, sírva, könnyözögve moosuk az aranyat.

A könnyek aranyát, ami a lelki tisztulás. A gyász mélyén csillogó aranyszemeket, amiket úgy hívunk: legyen meg a Te akaratod. A vérben elérjett aranyat... Olyan az, mint egy vertarany sánpár, a csatatérről vezet az égig, és a haldoklásában Krisztussal egyesült hős lelke repül át rajta...

Igen, jajgatunk, sírunk, zokogunk. De fel nem kelünk a térdcinkről és lassanként elhallik a panasz... az Isten rendelkezésének csodás világa nyílik meg a megnyugvó lélek előtt, és a megenyhült szívből kiizzó sugarak vonnak glóriát a Legméltóságosabb köré...

X. «Adoremus te...»

Imádunk téged! Imád az özvegy, az árva, a hős...

Új napsugár kél a göggyében, modernizmusában, atheista filozófiájában és antimorális kulturájában elhomályosult világ fölött.

Adoremus te... Te vagy a napsugár Mesterem, Krisztusom, én édes eucharisztikus Istenem!...

Vicisti Gallilei — győztél Gallilei! Tabernakulod fénye átragyog a gyászon és a népek ezrei borulnak az áldoztató korlát elé.

Áldozni megy a katona, aki szalongavallérból lett eszményi hőssé. Áldozni megy a cinikus tanár, akit szintén behívott a harci riadó. Áldozni megy a herceg, mesterember és munkás, hogy megtisztult lelket vigyen a halál elé.

Otthon pedig áldozni megy a divathölgy és mindent feledve, férjéért könnyözög. Áldozni megy a zsúrok leánya, a szabad szellemű feminista, ki apáért, ki testvérért zokog az Úr előtt. Az ifjúság, a gyermeksereg ezrei tolongnak az Úr asztalánál, közbenjárva: ments meg Uram, minket...

Ime, az eucharisztikus Krisztus diadalnapjai... Suhogó ostorod mellett látom én Uram, reánk ömleni a kegyelmek aranyárját... Látlak, Uram, a gyászban, vérben... Látlak és imádlak... Adoremus te... *Blaskó Mária.*

Kazetta-oltárok a katonai kórházaknak.

A BUDAPESTI Országos Központi Oltáregyesület kétségkívül kimondhatatlanul nagy dolgot művelt, amikor elhatározta és keresztül is vitte, hogy kazetta-oltárokat csináltat és szerel fel, amelyeket könnyedén lehet egyik kórházból a másikba vinni és a sebesülteknek rajta misézni.

Szörnyű mizéria az, hogy több száz, sőt akárhányszor 1000 beteggel rendelkező kórházakban nincsen istentisztelet, szentmise. A szegény katona, ki már egy-két hónapja nem látott templomot, Isten irgalmából megmenekül a halál elől és vagy betegen, vagy sebesülten valamelyik kórházba jut, hogy kipihenje testi és lelki fáradalmait. Testi fáradalmait talán sikerül is kipihennie, de lelkének sóvárgó vágya a régen nélkülözött vallásos felüdítés, megerősítés után eleddig alig nyert kielégítést.

Szentmisét kell juttatni a sebesülteknek!

A szentmiseáldozat nagy kegyelme, esetleg a vele kapcsolatban elmondott néhány szívből fakadó papi szó megnyitja majd a katona szívét az Úr Jézus előtt és sokkal bensőbben és készségesebben fog a szentgyónás és szentáldozás szentségéhez járulni. Ettől a tudattól áthatva készítették a budapesti oltáregyesület több kazetta-oltárt. A kazettát két ember könnyen viheti, esetleg egy is. Kinyitva és széthajtva oltáruul szolgál. Bámulatatos ügyes beosztás folytán bent van minden színű miseruha, szükséges fehérművek, két gyertyatartó, kehely, ciborium, súlyos betegek ellátásához szükséges szentostya és az olajok.

A budapesti oltáregyesület novemberi értekezletén a jelenlevők az elragadtatás örömeivel szemléltették s sorban jelentették be a kórházakat, amelyekben misézni kellene. Mikor e sorok napvilágot látnak, bizonyára már számos kórház élvezte a kazetta-oltár áldásait. Vidékről a szolnokiak voltak az első, akik a kazettát kérték. Mivel a váci egyházmegyei központ a közvetlenül hozzája tartozó szolnoki kiválsalomnak nem tett eleget, a budapesti központ készséggel küldött kazettát, természetesen miseruhák, kehely s mindanélkül, amit a helybeli plébánia, vagy templom könnyedén kikölcsönözhet. A hercegprimástól felszerelt *Kassélik-vonaton* is a budapesti oltáregyesület kazetta-oltárán miséznek a sebesülteknek.

A Budapesti Központi Oltáregyesület eme új áldozata is bizonyítottá mellett, mennyire hivatása magaslátán áll a komoly idők napjaiban; nem sajnál semmi odaadást és anyagi áldozatot, hogy a lelkeket, s most pedig különösen a szenvedő harcosokat a szentségi Úr Jézus közelébe vonja s a legméltóságosabb Oltáriszentség dúsgazdag kegyelméhez juttassa. A vidéknek juttatott kazetták a háború befejezése után visszaküldendők Budapestre, hogy azután a távoli missiókban gondozzák a lelkek üdvét és szolgáljanak az eucharisztikus Úr Jézus asztalál. *Dr. F. J.*

JÉZUSOM, ÖRÖMÖM

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Ádventi ima békéért.

ADES JÉZUS, rólad Izaiás próféta jövendölte, hogy békeség fejedelme leszesz, és az angyalok születésedkor énekelték is Betlehem környékén: «Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békeség a jóakarató embereknek!» Hiszem is, hogy békeség fejedelme vagy, hiszen egész életeden át nem a haragot, hanem a szeretetet hirdetted, a keresztfán kibéktetted a bűnös embert a megbántott mennyei Atyával és a legméltóságosabb Oltáriszentségben is a legnagyobb szelídséggel lakozol közöttünk.

Édességes Jézus! születésed ünnepére készülünk. Kiváncozunk utánad, hogy jer, mint békeség fejedelme, minden ember szívébe.

Szállj az ellenséges fejedelmek lelkébe, hogy megismerjék, mily drága kincs a béke, amelytől önmagukat, de minket is megfosztottak. Hiszen ők is keresztények többnyire, azonban elhagyták anyjukat, a te szent egyházadat, téves hitet vallanak; azért nem ismerik a szeretetet s nem becsülik a békét, mert nem ettől a szent anyától hagyták magukat tanítani. Ó, látogasd meg lelküket, világosítsd meg őket, hogy megismerjék a szeretetet. Akkor majd jóakarató lesz a szívrük, szeretni fogják s meg is kapják a békeséget, amelyet születésedkor a jóakarató emberek hirdettek az angyalaid.

Szállj, Jézusunk, a harcban álló atyáink, testvéreink és rokonaink szívébe is. Adj nekik békeséget, hiszen jóakarattal harcolnak. Add, hogy mire eljő születésed napja, a békeség ünnepe, vége legyen a harcnak, győztes fegyverrel térhessenek vissza közénk és dicsőítsenek téged, a békeség fejedelmét. Édes Jézus, mikor e világra születél, csendes

éjszaka volt, sehol sem csaptak össze fegyverrel kezükben hadseregek: ó, add, hogy ez évben is csendes, békeséges legyen a szent éjjel, ne ontson már senki se vért, amikor te szállsz le a földre, hogy arra tanítsd az embereket: Testvérek vagytok mindnyájan.

Ha pedig úgy határoztál, királyok királya, hogy a békeség nagy ünnepén is a csatamezőn álljanak szereteteink, úgy legyenek, kérünk, szent szemedben olyanok, mint a betlehemi pásztorok, kiknek a hideg éjszakán künn kellett lenniök a szabad ég alatt, azonban te édes vigaszt nyújtottál nekik, mert ők voltak az elsők, akik jászolodhoz közeledtek. Látogasd meg szent áldásoddal táborban levő seregeinket; ez évben végy el inkább sokat abból az örömből, amelyet nekünk szoktál karácsonykor szerezni és add a mi kedves katonáinknak.

Édes Jézus! Vágyódtunk utánad a béke idején, még inkább óhajtozunk utánad a háborúban. Jöjj, ó jöjj, nagy békefejedelem, hozd nekünk a jóakaratot, hozd a békét! Amen.

Ima a háborúban levő atyáért.

AR JÉZUS, a szülők iránt való szeretet nagy tanítómestere, hallgasd meg gyermeki szívem forró kívánságát. Egész éjjeleken át imádkoztál, hogy mi, emberek a te mennyei Atyádat megismerjük és szeressük; legjobban tudod, mit tesz az atyát szeretni; azért legjobban tudod azt is, mennyire kívánom, hogy édes jó atyámat oltalmazd a háborúban. Úr Jézus, engedelmes voltál mennyei Atyád iránt, azért vetted magadra a nehéz keresztfát s azért áldott meg mennyei Atyád oly dicsőséggel, hogy nevedre minden térd meghajol; az én kedves jó atyám követte a te példádát; mikor az ország jó atyja, a király hívta, engedelmeskedett, magára vállalta a sok szenvedést, amellyel a háború jár: adj erőt testének, hogy győzhessen; adj erőt lelkének, hogy mindent elviselhessen. Úr Jézus, te mondtad: Nagyobb szeretete senkinek sincs, mint aki életét adja barátaiért. Mily boldog vagyok, hogy kedves jó atyámban ilyen nagy szeretet van! Hiszen azért ment el tőlünk, hogy ha kell, életét adja érettem, anyámért, testvéreimért, sőt a hazáért és a népek millióiért. Édes Jézus, mint értelmetlen gyermek szólok hozzád, de úgy tudom, hogy már atyám szándékát is úgy veszed, mintha életét adta volna értünk. Ó, hagyd meg nekünk az ő drága életét, vezesd vissza közénk; ne vedd el tőlünk azért, mert gyakran meg nem becsültük: tisztelni fogjuk, mint a te helyettesedet; tisztelni fogjuk, mert tudjuk, hogy hazaszeretete miatt nagyon szereted őt. Amen.

Ima a háborúban levő testvérért és rokonért.

GNGEDD, édes Jézusom, hogy együgyű gyermeki szóval folyamodjam hozzád. Te vagy a legidősebb testvér, az Atya megszülöttje; mi pedig a te kis, gyarló és kegyelemből fogadott testvéreid vagyunk. Emlékezzél meg, hogy harcoló testvéreink neked is testvéreid, harcoló rokonaink veled együtt az Atyának gyermekei. Szerelmes Jézusom, te nem tudsz róluk megfélemlkezni! Hiszen annyira szereted, hogy mi mindnyájan együttvéve annyira szeretni nem tudjuk. Kérlek, légy oltalmazójuk! Erős testvérünk vagy, élet és halál készségesen szolgálnak neked: légy közöttük, légy velük, mindenható karoddal véd meg őket! Biztosan megteszed, hiszen mi is segítenénk rajtuk, ha tudnánk. Arra tanítottál minket, hogy ha meg tudna feledkezni az édesanya gyermekéről, te akkor sem feledkeznél meg róla: ó, a mi testvéreink, rokonaink édesanyái nem feledkeztek meg katona-fiaikról, hozzád küldik értük imádságaikat, te, ki az édesanyánál is jobban tudsz szeretni, légy az ő hatalmas védőjük. Amen.

Mit kérjek a kis Jézuskától.

ÓTI SZÉP, tündöklő karácsonyfák, nemsokára már kigyuladnak megint rajtatok a kis pislogó gyertyácskák. Csupa csillogás, csupa ragyogás sugárik töletek. És mosolygó gyermekarcok, csillogó, ártatlan gyermekszemek rezegnek körül. De mi az? Mintha könnyeket is látnék! Könnyeket, melyeket nem az öröm, hanem a fájdalom sajtol ki a szemekből. Sőt sok házban az idén nincs is karácsonyfa. Istenem, már hallom is a panaszt: hol van a mi jó apukánk, a mi jó testvérünk és rokonunk? Mult évben ő is köztünk volt s most? Ó, vajjon él-e még, vagy talán már megfagyott valahol az orosz hómezőkön?

Most már tudom, hogy mit kérjek tőled, kis Jézuskám. Sajnál meg ezeket a szomorú családokat és adj békét a mi édes hazánknak, hogy a jó apák, testvérek és rokonok ismét visszajöhessenek az ő szenvedő családjukhoz. Akik pedig vértanúságot szenvedtek a hazáért, azoknak lelke pedig hadd ünnepelje a karácsonyt a te boldog mennyországodban. Igen, édes Jézusom, mi eucharisztikus szövetségi tagok a karácsonyi szünidő alatt különösen buzgón és többször megyünk a szentáldozáshoz, hogy te magad lásd az én bensőm forró kívánságát és érezd az én szívem meleg dobbanását és meghallgasd hó kérésemet.

FESLŐ BIMBÓK

Kincsesvár.

(Folytatás.)

HANEM Gergő sehogy sem hallgatott a bölcs tanácsra és a bástyákat, falakat alig őrizte néhány elszánt régi cselédje. Nem volt elegendő ágyú, se puská, se kard, arról meg, hogy mennyi lőpor és golyó volt készletben, jobb nem is beszélni. Egy nagyobbfajta vadászatra se lett volna elegendő.

— Jön a török! — hallatszott aztán egyszerre a vészkiáltás. Kincsesvárban nagy volt a kapkodás és fejetlenség. Zárt sorokban, számos ágyúval, tömérdek puskával felszerelve, ádáz elszántsággal jött ellene az ellenség. Angelusz pap így szólt Gergőhöz:

— Ó uram, nem hallgattál reám, most itt a veszedelem. Gyere legalább a templomba és imádkozzál velem együtt, hogy a jó Isten segítsen rajtunk.

— Hová gondol főtisztelendő uram? Én a kincstárra fogok vigyázni legerősebb embereimmel. Ott kell lennem!

— Akkor egyedül megyek a templomba! — sóhajtott Angelusz. — És előkészülök talán utolsó óráimra.

— Ohó, ne féljen oly nagyon! — gunyolódott Gergő. — A török nem oly félelmetes ellenség. Az én egyetlen ágyúm is elbánik velük, meglássa.

Estére pedig egyetlen romhalmaz volt az egész vár. Gergő és szolgálai gyáván megfutamodtak, mikor látták, hogy minden el van veszve.

A vad török csorda, miután ágyúival úgyszólván porrá lődözte a vár falait és bástyáit, a védőket mind egy szálíg leöldöste, már t. i. azokat, akik ott maradtak. Ezek szegények lődözhettek volna még az ellenségre, de épen a csata közepén kifogyott a puskaporuk, így kénytelen-kelletlen be kellett szüntetniök az ellentállást. A török aztán nem kímélt semmit és senkit. A kincstár összes kincseit elrabolta, a fekete képű, villogó szemű török katonák örömmel osztottak meg rajtok.

Végül a vártemplomba is behatoltak. Angelusz pap már nem volt ott. A templom alatti sírbolton át elmenekült, keblén a legszentebb Oltáriszentséggel.

Később látták, hogy elment misszionáriusnak egy távoli országba, hol számos lelket nyert meg az Úrnak, kárpótlásul az elveszettekért. Mert a török nemcsak kincseket rabolt, hanem embereket is. Ezrével

rabszjra füzte őket és eladta rabszolgának távol keleti tartományokban. Az ilyenek közül aztán sokan elvesztették hitüket is, de legnagyobb baj a keresztény fiúkat érte. Ezeket szinte ezrével fogták el és nevelték fel mohamed hitű török katonáknak, aztán saját honfitársaik, volt keresztény testvéreik ellen küldték. Így esett meg, hogy sok vidéket és várat törökké lett magyar fiúk hódítottak meg a török szultánnak.

Kincsesvárat sohasem építették föl többé, még akkor sem, mikor sok-sok év után a török kitakarodott hazánkból. Köveit széthordták a környék lakói, vakolatát szétmálasztotta az eső, porát is szétfúta már a szelek ereje. Csak emléke él és a vidéken elmesélgetik, mint menthette volna meg Gergő uram a várat és birtokait, ha kincseit eladja és ágyút, puskát, meg puskaport vesz rajtuk és ha jó sok erős katonát fogad, mert akkoriban nem volt általános védkötelezettség, mint most, hanem a katonák attól, akinek zászlaja alá szegődtek, zsoldot kaptak.

*

Egy kis fiú kérdezte nemrég a hitoktatójától :

— Főtisztelendő úr, a mi iskolánkban a katolikus sajtóra gyűjtöttek, mire jó az?

— Mire, fiacskám? — felelte a tiszteletreméltó, kedves szavú pap, — arra, hogy a keresztény tábornak legyen elegendő katonája, ágyúja, puskája, löpora és minden egyebe, amivel kincsesvárat, a katolikus egyházat megvédheti. Mert napjainkban számosan törnek egyházunkra és romba akarják dönteni és eltörölni a föld színéről.

Ez az ellenség pedig betűvel dolgozik ellenünk. Ujságíróik a katonáik, ujságjaik az ágyúik, könyveik a puskáik, kardjaik és a pénz, amit erre fordítanak, a puskaporuk.

Ha mi keresztények nem gondoskodunk ujságíró katonákról, ujság-ágyúkról és könyvpuskák meg kardokról, de főként puskaporról, akkor úgy járunk, mint Gergő úr járt az ő várával.

Bizony mindenki értékesítse, amit csak lehet. Heverő kincseit adja el, ne dinom-dánomozzék, ne mulasson, ne kártyázzék, hanem adakozzék a háborúra, de meg a kath. sajtóra és egyéb kath. célokra is, mert bizony úgy lesz velünk is, hogy kincsesvárunkat elfoglalja csúfosan az ellenség és minket kiver onnan.

Antal Margit.

R. J. Budapest. Egy kicsit gyenge a cikk. Talán mégis hozzuk egyszer. — *F. N. Budapest.* Egyet már is olvashatsz a kedves «Jézusom örömom» hasábjain. Nem mindegyik alkalmas a közlésre. — *M. E. Temesvár-Józsefváros.* Lelkes kis honleány vagy. Gratulálok. Majd közöljük a beszédet is. — *N. E. és K. Budapest.* Hohó fiúk! Azt ti sem értitek jól, ami abban a költeményben van. A törekvéstek mindenre dicséretre méltó. Szivetekből írjatok és talán ne költeményt.

Röptében a nagyvilág körül.

A német katonák szentáldozása. Az általános mozgósítás idején történt az alábbi eset a németországi Freiburgban. Az egyik kaszárnyában nagy sürgés-forgás van. Holnap reggel korán az indulás. A hős német katonák készülnek a nagy útra, a diadalok útjára. A hadi felszerelés elég gyorsan megy. A katonáknak azonban még egy nagy kívánságuk van. Katholikusok ők, kik hitük szerint éltek, hitük szerint akarnak harcolni is és ha kell hitük szerint meghalni. Milyen sok számára közeledik a halál órája. E katonák nem akarnak addig távozni, míg mindnyájan meg nem gyóntak és az édes Jézus szentséges Testével meg nem erősítették magukat a szentáldozásban. Rövid az idő, munkához kell látniok, ha még mindnyájan szentáldozáshoz akarnak járulni. Délután van ugyan és nekik holnap reggel kell menniök, kora hajnalban, de ez nem akadály, a szeretet majd meggyőzi ezeket is. Mit történt? A katonatisztek 14 áldozópapot hoznak a városból a kaszárnyába. A 14 pap megkezdí munkáját. A hangos kaszárnya csöndes templommá alakult át. A katonaszobák gyóntatószékekké lettek. Mindegyik katona imádságos könyvébe mélyed el és méltó, töredelmes szentgyónással készül leszámolni Istenével.

Este 10 óra volt, mire mindnyájan meggyóntak. Most jöjjön a szentáldozás szent és felejthetetlen pillanata. Az egyik pap a közeli dómba siet, azalatt a legtágasabb tisztí szobát hirtelen kápolnává alakítják át. Az asztal az egyszerű oltár. Van kéznél gyertya, még virágot is szerez a gondos szeretet. De sietniök kell, mert az utcáról hallik már a minisztráns csöngetése. Jön a pap fehér karingben s magával hozza az édes Jézust egy nagy áldoztató kehelyben. Ó, micsoda lebilincselő érzés az *édes Jézus a kaszárnyában*. Katonák térdre hullnak és imádják eucharisztikus alázatosságában azt, kinek szigorú ítélőszéke előtt rövidesen oly sokan megjelennek.

A sürgős szükség fölmenti a katonákat az éhgyomor alól és a szokatlan esti időben járulnak a szentáldozáshoz. Az áldoztató pap az ideiglenes oltárhoz lép. Majd kezében tartva az édes Jézust, a katonák felé fordul. A kemény katonák most, mint gyermekek térdelnek és mennyei örömtől elragadva könnyező szemük beszél és suttogó ajkuk mondja: Uram, nem vagyok méltó, hogy bejöjj hajlékomba... Majd két pap kifeszít egy hosszú áldoztató kendőt, térdelve tartják s a katonák épületes áhitattal lépnek az ideiglenes áldoztatórácshoz. Egymás után jönnek a sorok a szentáldozáshoz. Már csak néhány van hátra... Ott térdel, mindegyikük végzi a hálaadást... az utolsó szentáldozás után. Ott térdel egy család-

atya, gyermekeire gondol, szeme könnyel telik meg, de egy miatyánk értük is és erős szívvel áll föl... Az ünnepélyes ténykedésnek vége... Megvolt e gyönyörű szentáldozás. Most értjük, miért küzdenek a németek, mint oroszlánok. *Fuchs F.*

Egy eucharisztikus templom építésének csodálatos körülményei. Talán csak későbbi évek fognak bizonyosságot hozni az utóbbi csodálatos eseményekre. Leközöljük minden megjegyzés nélkül, úgy amint azt az ügy egy szorgalmas buvája beküldte:

«Schippach-ban (Bajorország) él jelenleg különös lelki kegyelmekkel kitüntetve Weigand Barbara hajadon. Már 1880-ban kapta az isteni Megváltótól azt a hivatást, hogy a gyakori szentáldozás terjesztésére szenvedjen és működjék. Lelkiatyái nem adtak hitelt szavainak, ép azért —

szavainak hiteléül — az Úr a passzió-szenvedést küldött reá, melyben tizenkét éven át a lelkiatyák lassankint fölismerték az isteni Megváltó akarátának bizonyítékát. Az orvos, ki szenvedéseit tanulmányozta, bizonyítványt állított ki arról, hogy itt nem lehet természetes szenvedésről szó.

Ezekben az elragadtatásaiban a rendkívüli lélek 1897-ben büntető ítéleteket hirdetett, melyek az emberiségre törnek. Elhárításukra «Jézus Szive» eucharisztikus szeretet szövetsége vezéttessék be és terjesztessék. 1905-ben a gyakori szentáldozás bevezetésekor mintha az lett volna a Megváltó kívánsága, hogy a rendkívüli lélek születés helyén eucharisztikus szentély épüljön, melynek homlokát a következő aranyfelírás ékesítse: Ezen emlék az eucharisztikus Istennek épült jámbor gyermekei hálájából a gyakori szentáldozás kegyelméért. — Az építés alatt lévő templom már a jövő évben adatnék át rendeltetésének, melyre vonatkozik a kiválasztott lélek az Úrtól kapott oktatásokat. Az egész dologban az egyház nem foglalt álláspontot, de a templom — melynek tervét mellékeljük — épül és a bajor lapok, mint az «Aschaffenburg Anzeiger», a «Schwäbische Donauzeitung» stb. kimerítő ismertetést hoztak a templom építésének történelméről. Egyébiránt útbaigazítást ad bárkinek a würzburgi püspök s kit a templom építésének vezetésével megbizott: Noeth Leó plébános Rück-Schippachban».

EGYESÜLETI ÉLET.

A budapesti országos és központi oltáregyesület együttes ülései. Kettőről is kell beszámolnunk. Az egyik — az októberi ülés — október 19-én folyt le Káner Károly igazgató vezetése alatt a választmányi tagok és terjesztőnő úrnők nagy részvétele mellett.

Az igazgató magas nivójú bevezető beszédében ismét a háboru sok tanulságaiból szólaltatott meg egy-néhányat. — Bebizonyítva látjuk, hogy e föld tényleg a siralom völgye, másrészt meg a jó Isten a csapások és megpróbáltatások által nagy lelki jókat osztogat: az elesett katonák megtérnek és üdvösségüket lei-

ték meg, az itthonmaradottak közt is oszlik a kétely, a hitetlenség, sőt erényességek fakadnak a sivár lelkek mélyén.

Ezek után több érdekes és hasznos dologra hívja fel az igazgató a figyelmet:

1. A katonákat bármely pap, bármilyen bűnök alól is feloldozhatja, még a pápának fenntartott esetek alól is. Feloldozhat az egyházi büntetések alól, a görög keletieket és protestánsokat is, ha kívánják és halálveszedelem néz szemükbe.

2. Az Oltáriszentséghez engedjük járni a katonákat. A harcba indulók akkor is áldozhatnak, ha már ettek.

3. Az utolsó kenetet kolerásoknak is feladják, vattával végzik rajtuk a szent kenéseket. — Szentáldozásban nem részesülhetnek, mert kihányják.

Sok házasság nyer rendezést. — Tiltó akadályok és hirdetések alól fel vannak mentve.

4. A gyűlés befejezéseül hangsúlyozza az igazgató, hogy sebesültjeink fenntartása és ellátása nagyrészt gyűjtésből fedeződik. Az oltáregyesület rendes hivatása nem szünetel, bár némileg megbénul.

A novemberi ülés 11-én volt. *Palavicini* örgrófné őexcellenciája elnökölt. Jelen volt *Hohenlohe* hercegasszony, az elnöknő nővére is, azonkívül a választmány több tagja és a terjesztőnk. Örömmükre szolgált, hogy özv. *Heinrich* Ferencné őnagyságát nagy betegségéből felépülve üdvözölhettük.

Az igazgató közbejött akadályoztatása miatt az értekezletet az elnökasszony engedélyével dr. *Tiefenthaler* József lelkész, szerkesztő vezette.

A háború sok tanulságából — úgy mond — szivleljük meg most a halottak napja hónapjában, hogy mennyi ember találja meg lelki üdvösségét. Végre is a lelki üdvösség biztosítása a fődolog. Milyen vigasztaló és felemelő tudat, hogy nemcsak az itthonmaradottak térnek Istenhez, lesznek buzgókká, hanem kik a harcmezőn lelik sírjukat, általa megnyerik egyszersmind lelkük üdvösségét. Úgy van, amint gróf *Majláth* erdélyi püspök mondotta az Örökimádás-templom szószékén: A hazáért

meghalt bűnbánó katona sorsa nagyon közel áll a szentekül tisztelt vértanúk dicsőségéhez. — S akik visszajönnek majd Isten kegyelméből, ezentúl bizonyára többre becsülik vallásos kötelességeiket. — Ezek a háború áldásai.

Szomorú momentum számunkra az oltáregyesület szülőhelyének, Belgiumnak sorsa. — Belgium az oltáregyesületi élet bölcsője és mintaképe. Az ország szerencsétlen politikája méltóan megbűnhődött, így súgja ezt hazafias meggyőződésünk, de az oltáregyesületi élet sokat vesztett általa. — Franciaországban a papok is kénytelenek fegyvert fogni. Természetellenes erőszaka a francia hitetlenségnek. — A missiók szenvedése és nélkülözése leírhatatlan lehet, hiszen a háború miatt segélyt nem kapnak, sőt a háború vihára sok helyen elsöpri őket teljesen.

E gondolatok kicserélése után az oltáregyesület ülése sietett megragadni az alkalmat, hogy az igazgató úrnak legmélyebb hódolatát és gratulációját fejezze ki nemrég tartott névünnepe alkalmából.

Nagy örömmel tudatta a Kegyetmes elnökösszony, hogy *Izabella főhercegnő öfensége*, a budapesti közp. oltáregyesület fővédnöke kegyes volt elvállalni az oltáregyesületi kórház fővédnökségét is.

Mély fájdalommal hallották az úrnők a *Herfort-nővérek* szerencsétlenségét. Herfort Ilona úrnő spirituszigótól meggyuladt és elégett. Herfort Irén terjesztőnk szintén égési

sebeket szenvedett. Az igazgató sok teendője mellett is jelen volt a temetésen és a beteget meglátogatta a szent Rókus-kórházban.

Meghalt: *Özv. Zuber Kálmán* is.

Régi buzgó terjesztő volt. Az eucharisztikus Jézus legyen jutalma!

Az értekezlet ezután tudomásul vette, hogy november 10-én az oltáregyesület elhunyt tagjaiért van énekes requiem, 13-án pedig minden szentmise a harcban elveszett katonák lelki üdvösségéért.

Nagy érdeklődéssel vizsgálta mindenki azt a kazetta-oltárt, mely közszemlére volt kitéve. Bővebbet róla lapunk más helyén olvashatunk. Szükséges, hogy az oltáregyesület hölgyei már most legyenek éberek a sebesültek karácsonyfája körül, hogy az keresztény, krisztusi legyen. — A sebesültek olvasmányaira ismételtelen felhívja a gyűlés a tagok figyelmét.

Az értekezlet imával ért véget.

Gróf Majláth erdélyi püspök nov. 8-án meglátogatta az oltáregyesület sebesültjeit nővére, *Hohenlohe* hercegné kíséretében. Nyári, örömteljes napsugár előmlése a kórházon volt ez a látogatás. A püspök szívjósága, közvetlensége és kiáradó szentsége kimondhatatlanul jól esett a sebesülteknek. Sorra járta a termeket, érmeiket osztogatott, miközben aranyszavai mélyen furódtak a lelkekbe. — A püspök úr ugyanakkor prédikált az Örökimádás templomban és szentségi áldást tartott. A jó Isten áldja meg érte!

Értesítő az esztergomi oltáregyesület 1911—1914. évekre terjedő működéséről. A biboros főpásztor képével az élén 50 oldalnyi csinos füzet keretében számol be az esztergomi oltáregyesület négy évnek áldásos munkásságáról. Egyházmegyei székvároshoz illő keretekben és buzgósággal dolgozott az esztergomi egyesület és számos alkalommal érdemelte ki magának a főpásztor külön kifejezett dicséretét és elismerését. A füzet első része az egyesület történeti részét tartalmazza. Kiemelkedőbb momentumok benne: az egyesület szerepe a XXIII. bécsi euch. vilá kongresszuson, dr. *Csernoch János* biboros érsek esztergomi érsekké történt kinevezéséhez fűződő örömnapiak, a kiállítás és az oltáregyesület nagyarányú akciója a háború idején. A füzet második része statisztika az egyesület szorosabb munkásságáról és nagylelkűségéről az egyházi ruhákat, azok készítését illetőleg. — Kissé fájó, hogy az esztergomi oltáregyesületnek a budapesti központhoz való kapcsolatáról egy szót vagy célzást sem találunk a kimutatásban.

Az esztergomi oltáregyesület fővédnöke: dr. *Csernoch János*, a római szentegyház áldozár bibornoka, hercegprimás, esztergomi érsek. Az esztergomi oltáregyesület vezetősége: Elnöknő: *Özv. revisnyei Reviczky Gáborné*. Alelnöknő: *Marosi Józsefné*. Pénztárosnő: *Perényi Árpádné*. Igazgató: dr. *Walter Gyula*. Titkár: dr. *Breyer István*. Ruhatárosnő: *Özv. Zubcsék Mihályné*.

Választmányi tagok: *özv. Andrassy Jánosné, özv. Bedros Józsefné, Bellovits*

Gyuláné, özv. Breyer Jánosné, Bleszl Margit, özv. Brenner Józsefné, özv. Czobor Gyuláné, Csupor Istvánné, Draxler Alajosné, Erős Rezsőné, özv. dr. Földváry Istvánné, özv. lovag Frey Ferencné, özv. Geyger Ferencné, dr. Gönczy Béláné, Grósz Ferencné, özv. Hajas Simonné, dr. Janits Imréné, özv. Laczkó Pálné, Laczkó Vilma, Leitgeb

Jánosné, özv. Liphay Sándorné (Buda-pest), Magos Sándorné, Magurányi Józsefné, Mattyasóvszky Marianna, özv. Mészáros Károlyné, Nedeczky Miklósné Pfalcz Józsefné, özv. Sándorné, Koper- niczky Boriska, özv. Szarkássy Antalné, Szabó Gézőné, Szecskay Kornélné, özv. Tillmann Károlyné, Vimmer Imréné.

IRODALOM

Könyvek a legméltóságosabb Oltáriszentségről. Az «Eucharisztikus Értesítő» két új kiadványa. I. Az *Oltáriszentség imádásának kézikönyve*, melyet P. Tesnière A., az Oltáriszentség Társaságnak főnöke írt, két kötetből áll: az egyik az eucharisztikus Krisztus személyéről szól, a másik pedig a legm. Oltáriszentséget megillető isteni és emberi címekről tárgyalja. Ez a könyv, mint a kiadó maga mondja, az Oltáriszentség imádásában mintegy szabályokkal és példákkal ellátott grammatikául szolgál.

Általános útmutatás után az első kötetben 14, a másodikban 60 elmélkedés következik; ezek az elmélkedések egyrészt bőséges anyagot szolgáltatnak lelki öntevékenységre, másrészt pedig az elmélkedések oly módszerével ismertetik meg az olvasót, amelyen könnyű szerrel hosszabb ideig is összeszedetten tud az ember ájtatoskodni; *prédikációkhoz is kitünő és bőséges anyagot szolgáltatnak.* — A könyv több nyelven forog a papság kezében, magyarul is immár a *második kiadásban* jelent meg. A két kötet (XII és 228 lap, VIII és 336 lap) egybe kötve előkelő kiállításban jelent meg. Ára 4 K.

II. Ugyancsak most került ki sajtó alól az «Eucharisztikus Értesítő» VI. kiadványa: *A hitzónok és a gyóntató kötelelességei* a gyakorlati szentáldozásról szóló dekrétum alapján. P. Lintelo Gyula S. J., francia eredetije nyomán írta: Bernhard Zsigmond S. J. *Második bővített kiadás.* Ára füzve 60 fillér.

E füzet eredetije több kiadást ért, angol, holland, német, olasz és spanyol nyelven is megjelent. Magyar nyelven már másodizben indul útnak. Az anyaszentegyháznak a gyakori szentáldozásról szóló tanítása van benne feldolgozva; gyakorlati példák és útmutatások teszik a hitzónoknak és gyóntatónak tanulságos és buzdító segédkönyvévé. Még lelkiolvasmánynak is beválik, mert minden sora a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti szeretettől izzik, gyűjt és magával ragad és nem enged nyugodni, míg nem leszünk a gyakori szentáldozásnak apostolaivá.

* * *

Szent Terézia élete. Fordította P. István. Szombathely 1914. Az idén ünnepli az egyház szent Terézia boldoggá avatásának háromszázados évfordulóját Istenben

boldogult X. Pius pápa egy klasszikus körlevéllel nyitotta meg a nevezetes centenariumot.

Ez a körülmény kiválóan aktuálissá teszi azt a szép művet, mely a napokban került ki sajtó alól: *Szent Terézia önéletrajzát*. Szent Teréz művei tudvalevőleg az aszketikus irodalomnak és kivált a misztikának gyöngyei, melyeket emelkedett jámborsága, az érzelmek hatalmas energiája, a stílus nemessége jellemz. Önéletrajzában gyóntatói parancsára a bánat mélységével s a szeretet tűzével írja le az Istentől kapott kegyelmeket. Mindenütt felcsillannak ennek a nagy szeráfi léleknek megvilágításai és fönséges gondolatai. A lelki életnek gyönyörű mélységei tárulnak fel benne. Azért műveltebb világiaknak rendkívül élvezetes lelki olvasmány, gyóntatók részére pedig gyakorlati tanácsok és tapasztalatok tárháza.

A magyar olvasóközönség, mely már régóta nélkülözte Szent Terézia műveit, bizonyára örömmel fogadja ezt az értékes munkát. Fordítása igen kellemes, közvetlen és magyaros.

A 40 ívre terjedő, előkelő kiállítású könyvnek ára fűzve 4 K; vászonkötésben 5 K 50 f. Megrendelhető a *karmelita nővérek zárdájában* (Szombathely), amely sorrendben Szent Terézia összes műveit ki fogja adni magyar fordításban.

* * *

A Katolikus Népszövetség naptára 1915-re. Most hagyta el a sajtót a Katolikus Népszövetség legértékesebb tagilletménye, az 1915. évre szóló naptár. A szép kiállítású naptár vezető cikkét dr. *Prohászka Ottokár* székesfehérvári püspök írta. Cikkeket írtak még a naptárba: dr. *Zboray Miklós*, dr. *Landauer Béla*, dr. *Vass József*, dr. *Griger Miklós*, *Haller István*, dr. *Moldoványi Gyula*. Költemények vannak: *Szepessy Lászlótól*, *Kiss Menyhértől*, *Rudnyánszky Gyulától*. Különös érdekességet kölcsönöznek a naptárnak az illusztrációk, amelyek a valóságos képeken kívül felölelik a trónörökös pár tragédiáját, bemutatják az új trónörökös és az új pápát, azonkívül sok és rendkívül érdekes háborús jelenetet mutatnak be. Az értékes naptárt a Népszövetség tagjai mint tagilletményt ingyen kapják. A szétküldést a Népszövetség központi irodája a hónap közepén kezdte meg.

* * *

Az összes r. k. hivek és társulati tagok figyelmébe ajánljuk: a *«Mentsd meg lelkedet!»* 512 lapos imádságos és oktató *missiókönyvet*, amelynek tiszta jövedelme a r. k. irodalom terjesztésére fordítatik. A könyv félbörkötésben aranyvágással és nyomással, egy darab szentföldről való eredeti virágokból préselt emlékképpel együtt, 2 koronának előleges beküldése mellett portómentesen küldetik meg. Bővebb értesítést megküldi: *Báthori F. Mátyás*, *Murahalmos* (Vasmegye).

Telefon-pósta.

Szomorú karácsony borul reánk az idén, mert annyi család boldogságát rontja meg a tudat, hogy testvéreink messze távol szenvednek, vagy már havas földben pihennek. De annál inkább van szükségünk arra a lelki békére, boldogságra és megnyugvásra, melyet az egyház imája szerint egyedül az Úr Jézus adhat. Az «**Örökimádás**» szerkesztősége szívből kívánja minden kedves olvasónknak ezt a békét a szent karácsonyra!

Több érdeklődőnek. Az «**Örökimádás**» mult évi évfolyama 3 koronáért kapható. A régiebbek 2 koronáért. — A pénz beküldése ellenében a szerkesztőség szívesen küld.

Ou. L. Bajmok. A kedves cikkekcskéket szívesen felhasználjuk, sőt ilyen zsánerű dolgot máskorra is kérünk. A decemberi számba sajnos már lekészt.

Dr. T. L.-né (A. M.) Érsekújvár. Ne méltóztassék zokon venni, hogy most egy-két számból kedves dolgozatai hiányoznak. Majd sorra vesszük. Legmélyebb tisztelettel. Szerk.

Felelős szerkesztő: **Dr. Tiefenthaler József.**

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	4 K — f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5 « — «
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6 « — «

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal ...	5 « 50 «
Bőrkötés, aranyv., tokkal ...	6 « 50 «

Borjúbőr-kötés, aranyvágás,
párnázva, kazettával 8 K 50 f

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 « — «
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 « — «
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 « — «

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál
Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétellel

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

REMÉNYSÉGÜNK

1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamal
még kaphatók ————— egyenként

1 K 40 fill.-jével.